

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/26/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120011590
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8120011590.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.09.2023, v trestnej veci obžalovaných A. B. a A. B., o odvolaniach obžalovaného A. B. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 22.02.2023, sp. zn. 6T/58/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B. a prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 22.02.2023, sp. zn. 6T/58/2020 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu marenia konkurzného alebo vyrovnáacieho konania podľa § 242 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- v postavení konateľa spoločnosti T & J Tennis club, s. r. o., so sídlom Nábřežná 5, Prešov, IČO: 44 611 587, nepodal v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov v zákonom stanovenej lehote, najneskôr do 30 dní odo dňa 29.06.2018, na Okresnom súde v Prešove, ul. Grešova 3 návrh na vyhlásenie konkurzu spoločnosti T & J Tennis club, s. r. o., a to aj napriek tomu, že táto spoločnosť bola v úpadku – v predĺžení k 31.12.2017, o čom z účtovnej evidencie a výkazov pri spracovaní účtovnej závierky za rok 2017 zostavenej dňa 29.06.2018, prístupujú k výkonu svojich funkcií s odbornou starostlivosťou, mal vedomosť.

Za uvedený skutok mu súd uložil podľa § 242 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zákona, trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov.

Podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku obžalovaného A. B. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov, sp. zn. 3 Pv 118/19/7707-25, zo dňa 02.09.2020 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu konkurzného alebo vyrovnáacieho konania podľa § 242 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- obvinení A. B., v postavení konateľa a A. B. v postavení prokuristu, obaja konajúci za spoločnosť T & J Tennis club, s. r. o., so sídlom Nábřežná 5, Prešov, IČO: 44 611 587, nepodali v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov v zákonom stanovenej lehote, najneskôr do 30 dní odo dňa 29.06.2018, na Okresnom súde v Prešove, ul. Grešova 3 návrh na vyhlásenie konkurzu spoločnosti T & J Tennis club, s. r. o., a to aj napriek tomu, že táto spoločnosť bola v úpadku – v predĺžení k 31.12.2017, o čom z účtovnej evidencie a výkazov pri spracovaní účtovnej

závierky za rok 2017 zostavenej dňa 29.06.2018, prístupujúc k výkonu svojich funkcií s odbornou starostlivosťou, mali vedomosť,

oslobodil, nakoľko nebolo zistené, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie prokurátor proti výroku týkajúceho sa obžalovaného A. B. a obžalovaný A. B. prostredníctvom obhajcu, proti výroku o vine a treste, ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný A. B. svoje odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu dňa 06.07.2023. Namietal, že má za to, že rozsudok je nepreskúmateľný, nakoľko neobsahuje náležité odôvodnenie. Skutková podstata trestného činu marenia konkurzného alebo vyrovnávacieho konania podľa § 242 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona je založená na zavinení vo forme úmyslu. V danom prípade od počiatku tvrdí, že na jeho strane absentuje úmysel spáchať daný trestný čin, nakoľko nemal vedomosť o tom, aby obchodná spoločnosť T & J Tennis club, s. r. o. bola v stave predĺženia. Toto jeho tvrdenie je podporované výpoveďou prokuristu A. B. a taktiež výpoveďou externej účtovníčky svedkyne C. D.. Zo strany obžaloby nebolo v konaní navrhnuté vykonať žiaden dôkaz, ktorý by bez pochybnosti túto obhajobu vyvrátil. Bez zložky vedomia nemožno hovoriť o naplnení znakov skutkovej podstaty trestného činu práve pre absenciu subjektívnej stránky skutkovej podstaty. Nebola v danom prípade naplnená ani objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu, keďže nemal vedomosť vôbec o obchodnej spoločnosti, nemohol teda úmyselne opomenúť povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Namietal aj samotnú skutkovú vetu rozsudku, kde je uvedené, že prístupujúc k výkonu svojich funkcií s odbornou starostlivosťou mal vedieť. Už z takéhoto samotného zmenia skutkovej vety je zrejmé, že súd mal pochybnosť o tom, či skutočne aj vedel o predĺžení spoločnosti, keďže skutok neformoval slovom vedel, ale slovami mal vedieť. Za daného stavu sa zrejme jedná o podstatnú pochybnosť, ktorá mala byť vyhodnotená v prospech neho. Súd sa nevysporiadal s otázkami kedy, od koho a akým spôsobom sa mal dozvedieť o údajnom predĺžení obchodnej spoločnosti. Namiesto toho, na viacerých miestach rozsudku bez ďalšieho konštatoval, že boli z jeho strany naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu. Od počiatku konštante a bez akýchkoľvek rozporov tvrdí, že o stave spoločnosti nemal žiaden prehľad, čomu nasvedčujú aj výpovede svedkov. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplývajú tieto skutočnosti v prospech neho. Nestaral sa o účtovníctvo obchodnej spoločnosti a ekonomický chod firmy, keďže tieto záležitosti riešil prokurista spoločnosti. Nekomunikoval a neprichádzal do styku s účtovníčkou obchodnej spoločnosti, tejto neposkytoval žiadne účtovné podklady a nepodpisoval žiadne účtovné dokumenty, nekomunikoval elektronicky s finančnou správou, ani inými orgánmi verejnej moci. Na rozdiel od civilnoprávnej roviny, v trestnom konaní musí byť jednoznačné a bez akýchkoľvek pochybností dokázané zavinenie konateľa obchodnej spoločnosti, a teda jeho vedomosť o predĺžení spoločnosti a jeho úmyselné marenie konkurzného konania nepodaním návrhu na vyhlásenie konkurzu včas. Zavinenie nemožno stotožňovať s pojmom konanie s odbornou starostlivosťou. Pri zisťovaní stavu predĺženia sa má, okrem iného, prihliadať aj na očakávateľné výsledky ďalšieho prevádzkovania podniku a do celkovej sumy záväzkov sa nezapočítavajú záväzky spojené so záväzkom podriadenosti a tie, ktoré by sa v konkurze uspokojovali v poradí ako podriadené pohľadávky. Vzhľadom na uvedené znakyňa posudzovala stav predĺženia v rozpore s jeho legálnou definíciou, pričom pri hodnotení tohto stavu si nezabezpečila dostatočné informácie a listinné podklady, na základe ktorých by mohla jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, či bola alebo nebola obchodná spoločnosť v predĺžení. Vypracovala znalecký posudok iba na základe údajov z účtovnej závierky, pričom pri hodnotení stavu predĺženia nerozlišovala charakter jednotlivých záväzkov spoločnosti a teda či spoločnosť v celkovej sume záväzkov uvádzala aj podriadené záväzky, ktoré sa pri predĺžení nezohľadňujú. Na druhej sa nezaoberala ani otázkami očakávaných výsledkov ďalšieho prevádzkovania podniku obchodnej spoločnosti, hoci túto skutočnosť pri posudzovaní otázky predĺženia mala taktiež zohľadňovať. Posudok bol vypracovaný nedostatočne a z výpovede znalkyne vyplynulo, že táto nepristúpila správne k posúdeniu stavu predĺženia obchodnej spoločnosti, čo zakladá nezákonnosť rozsudku súdu prvého stupňa. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku.

Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 10.07.2023. V ním podanom písomnom odôvodnení odvolania konštatoval, že odvolanie smeruje v neprospech obžalovaného A. B., čo do výroku o vine a treste a voči obžalovanému A. B. sa výslovne vzdal práva

podať odvolanie, pretože považuje rozsudok za zákonný. V ďalšom rozviedol ako rozhodol okresný súd, ako aj jednotlivé dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní, citoval ustanovenia § 242 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 3 ods. 1, § 3 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 7 zákona o konkurze a reštrukturalizácii č. 7/2005 Z. z., pričom v závere uviedol, že z naznačených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa obžalovaného A. B. zrušil a vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe takto riadne a včas podaných odvolaní, krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného, ani prokurátora nie sú dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaniami napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že prokurista nie je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok podnikateľa, nakoľko povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu má v mene spoločnosti štatutárny orgán, člen štatutárneho orgánu, likvidátor alebo zákonný zástupca a to v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii Z. z.. Štatutárnym orgánom právnickej osoby sú tie osoby, ktoré sú oprávnené robiť menom právnickej osoby všetky právne úkony (§ 20 Obchodného zákonníka). V zmysle § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka je štatutárnym orgánom spoločnosti s ručením obmedzeným konateľ, respektíve viac konateľov. Funkcia konateľa nie je totožná s funkciou prokuristu a tento nie je v zákone zahrnutý medzi subjekty s povinnosťou uvedenou v § 11 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z., a teda povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu do 30 dní, odkedy sa dozvedeli alebo sa pri zachovaní odbornej starostlivosti mohol dozvedieť o svojom predĺžení. Vzhľadom na uvedené, s poukazom na § 11 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, podľa názoru súdu, obžalovaný ako prokurista nie je tým, kto by mal byť zodpovedný za nespĺnenie povinnosti, preto súd dospel k záveru, že skutok sa stal, ale nebolo dokázané, že sa ho dopustil obžalovaný A. B., ktorý zastával funkciu prokuristu spoločnosti a nebolo jeho explicitne určenou povinnosťou takto postupovať a ako prokurista sa tohto dopustiť ani nemohol. Aj keď obžalovaný A. B. poprel spáchanie skutku, jeho obrana spočívala v podstate v tom, že on bol len zapísaný ako konateľ a chod firmy mal na starosti jeho otec A. B., túto obranu súd vyhodnotil ako účelovú, nakoľko obžalovaný vedel, že bol zvolený do funkcie konateľa valným zhromaždením, bol zapísaný v obchodnom registri, pričom zákon nepozná inštitút konateľa „len na papieri“, nakoľko konateľ je štatutárnym orgánom spoločnosti s ručením obmedzeným a je to osoba, ktorá koná v mene spoločnosti a v mene spoločnosti aj vystupuje. Obmedziť oprávnenie konateľov môže iba spoločenská zmluva alebo valné zhromaždenie, avšak obmedzenie konania niektorých konateľov nie je účinné voči tretím osobám. Obmedzenie konateľov je účinné iba interne v spoločnosti. Súd však ani takéto obmedzenie z pripojeného registrového spisu nezistil. V prospech obžalovaného A. B. vypovedal obžalovaný A. B., ale aj svedkyňa C. D., ktorá popísala, že do kontaktu prichádzala len s obžalovaným A. B., čo však nijako nevyvíňuje obžalovaného A. B. spod zákonnej povinnosti, lebo to, že doklady nosil obžalovaný A. B. neznamená, že A. B. nebol vo funkcii takéhoto orgánu, ktorý koná v mene spoločnosti. Obžalovaný A. B. je však usvedčovaný zo spáchania skutku predovšetkým výpoveďou znalkyne Doc. Ing. Anny Bánociovej, PhD., z výsluchu ktorej vyplynuli také skutočnosti, ktoré korešpondujú s výrokovou časťou, keďže z výsluchu vyplynulo, že podľa predloženej účtovnej závierky k 31.12.2017 bola spoločnosť k tomuto dátumu v predĺžení a mala k uvedenému dátumu viac ako jedného veriteľa, pričom konateľ sa pri zachovaní odbornej starostlivosti dozvedel o predĺžení najneskôr dňa 29.06.2018, kedy bola táto účtovná závierka schválená za sledovaný rok 2017. Uvedené korešponduje najmä s listinnými dôkazmi a potom to v súhrne zodpovedá zistenému skutkovému stavu.

Po preskúmaní odvolaniami napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonané dôkazy týkajúce sa skutku, ktorý je napadnutý odvolaniami, ktorý bol posúdený ako prečin marenia konkurzného alebo vyrovnávacieho konania podľa § 242 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli pred súdom prvého stupňa vykonané dôkazy v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje aj krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie v celom rozsahu z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností odkazuje.

Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcom podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení vykonaných dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku na vytvorenie záveru o tom, či došlo k spáchaniu skutku, ak áno, ako a k akému. Z obsahu uvedeného rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Výsledky vykonaného dokazovania tvoria jednoznačne ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaný A. B. spáchal skutok kladený mu obžalobou za vinu. Uvedené tvrdenie možno, aj podľa názoru odvolacieho súdu, oprieť predovšetkým o výpis z obchodného registra, z ktorého je zrejmé, že konateľom spoločnosti J & T Tennis club, s. r. o., v inkriminovanom čase bol obžalovaný A. B., čo obžalovaný ani nepoprel. Z výpovede znalkyne Doc. Ing. Anny Bánociovej, PhD. a ňou podaného znaleckého posudku vyplýva, že jej predložené doklady účtovnej závierky boli postačujúce k posúdeniu povinnosti podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Spoločnosť bola k 31.12.2017 v predĺžení, jej vlastné imanie bolo -130.735,-eur, spoločnosť viedla účtovníctvo a k uvedenému dátumu mala viac ako jedného veriteľa. Konateľ spoločnosti sa o predĺžení dozvedel najneskôr dňa 29.06.2018 a spoločnosť mala povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu najneskôr do 30 dní odkedy sa o tom konateľ dozvedel, teda najneskôr do 29.07.2018. V časti pasíva sú uvedené záväzky, z čoho je zrejmé, že spoločnosť mala viac ako jedného veriteľa, sú tam záväzky voči zamestnancom, inštitúciám sociálneho a zdravotného poistenia, daňové záväzky, krátkodobé záväzky, krátkodobé záväzky z obchodného styku, atď. Účtovné výkazy nepredjudikujú budúcnosť firmy a jej zisky, preto nebol dôvod to zisťovať.

Krajský súd sa zároveň stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa uvedenom v napadnutom rozsudku a to, že Obchodný zákonník nepozná inštitút „konateľa na papieri“, preto osoba, ktorá je zapísaná ako konateľ v obchodnom registri je oprávnená nielen vykonávať práva, ale je povinná plniť aj povinnosti spojené s funkciou konateľa. V danom prípade je nepochybné, že v obchodnom registri ako konateľ inkriminovanej spoločnosti v rozhodnom čase bol zapísaný obžalovaný A. B., ktorý, na základe uvedeného niesol zodpovednosť za konanie spoločnosti a za plnenie si svojich zákonných povinností. Ani skutočnosť, že reálne za spoločnosť konal obžalovaný A. B., nezbavuje obžalovaného A. B. trestnej zodpovednosti. Z výpovede znalkyne Doc. Ing. Bánociovej, PhD. vyplýva aj, že konateľ sa o predĺžení dozvedel najneskôr dňa 29.06.2018, teda neobstojí tvrdenie konateľa, obžalovaného A. B., že o predĺžení spoločnosti nevedel, čím by nemala byť naplnená subjektívna stránka, teda zavinenie vo forme úmyslu obžalovaného A. B..

Krajský súd sa zároveň stotožňuje aj s názorom súdu prvého stupňa, že nebolo dokázané, že obžalovaný A. B. spáchal skutok, ktorý sa mu obžalobou kládol za vinu a to z dôvodu, že obžalovaný A. B. bol prokuristom obchodnej spoločnosti T & J Tennis club, s. r. o. a nebol jej štatutárnym zástupcom, teda nebol konateľom predmetnej spoločnosti s. r. o.. Prokurátor v ním podanom písomnom odôvodnení odvolania neuviedol žiadne skutočnosti a odvolacie dôvody, ktorými by rozporoval tvrdenia súdu prvého stupňa, ktorý sa s uvedeným vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom na uvedené odôvodnenie krajský súd poukazuje z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností. Aj keď prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom konštatoval, že prokurista má postavenie zákonného zástupcu a teda bol povinný podať návrh na vyhlásenie konkurzu, krajský súd k uvedenému udáva, že sa s týmto názorom nestotožňuje, pričom aj keď v danom prípade je pravdou, že v prípade obžalovaného A. B. a obžalovaného A. B., ktorý je jeho synom, ide o otca a syna, obžalovaný A. B. je plnoletý a plnoletý bol aj v čase spáchania skutku, preto A. B. nebol jeho zákonným zástupcom v čase spáchania skutku.

Vo vzťahu k rozhodnutiu NS SR, sp. zn. 4Obo/51/2002, na ktoré v rámci konečného návrhu na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom poukázal prokurátor, krajský súd uvádza, že ide o rozhodnutie z obdobia pred nadobudnutím platnosti a účinnosti Zákona o konkurze a reštrukturalizácii č. 7/2005 Z. z., ktoré na žalovanú vec nie je možné vzťahovať.

Na základe uvedených skutočností krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný A. B. svojim konaním, tým že maril konkurzné konanie tým, že nesplnil povinnosť uloženú mu zákonom, ktorý upravuje

také konanie vrátane povinnosti podať včas návrh na vyhlásenie konkurzu, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaného prečinu.

Na základe uvedeného aj krajský súd má za to, že prvostupňový súd konanie obžalovaného správne posúdil ako prečin marenia konkurzného a vyrovnávacieho konania podľa § 242 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Okresný súd sa pri rozhodovaní o treste obžalovanému A. B. zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a priťažujúcu okolnosť u obžalovaného nezistil žiadnu. S poukazom na odpis z registra trestov obžalovaného, v ktorom nemá záznam, s poukazom na výpis z centrálnej evidencie priestupkov MV SR, z ktorého vyplýva, že obžalovaný A. B. má síce 8 záznamov, ale všetko za priestupky na úseku cestnej premávky, aj krajský súd považuje trest uložený obžalovanému vo výmere 6 mesiacov, teda na spodnej hranici trestnej sadzby, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov, teda na spodnej hranici skúšobnej doby podmieneného odsúdenia za trest primeraný, vzhľadom na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, aj s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného A. B. poukazujúcim na absenciu úmyslu spáchať daný trestný čin, ako aj na skutočnosť, že všetky úkony za spoločnosť robil jeho otec ako prokurista, obžalovaný A. B., krajský súd v súhrne poukazuje na odôvodnenie rozsudku vyššie, pričom opakovane udáva, že z výpovede znalkyne Doc. Ing. Bánociovej, PhD. je o.i. zrejmé, kedy sa obžalovaný ako konateľ spoločnosti o predĺžení spoločnosti dozvedel.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného A. B., že znalkyňa posudzovala stav predĺženia obchodnej spoločnosti T & J Tennis club, s. r. o. v rozpore s jeho legálnou definíciou, pričom si nezabezpečila dostatočné informácie a listinné podklady, na základe ktorých by mohla bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, či bola alebo nebola spoločnosť v predĺžení a vychádzala iba z účtovnej závierky, nerozlišovala charakter jednotlivých záväzkov spoločnosti a nezaoberala sa ani otázkami očakávaných výsledkov ďalšieho prevádzkovania podniku obchodnej spoločnosti, krajský súd uvádza, že znalkyňa Doc. Ing. Bánociová, PhD. na hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedla, že predložené doklady účtovnej závierky sú postačujúce k posúdeniu povinnosti podať návrh na vyhlásenie konkurzu, že spoločnosť bola k 31.12.2017 v predĺžení, mala viac ako jedného veriteľa a konateľ sa o predĺžení dozvedel najneskôr dňa 29.06.2018, pričom v ďalšom rozviedla záväzky spoločnosti. V prípade, ak sa obžalovaný A. B. nestotožňoval so závermi znaleckého posudku znalkyne Doc. Ing. Bánociovej, PhD., nič mu nebránilo predložiť vlastný znalecký posudok k uvedenému.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a na základe ktorých odvolania obžalovaného A. B. a prokurátora vyhodnotil ako nedôvodné, preto tieto podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je

prípustný.